

NADIA ARSIENI

Gemeente:
Rotterdam

Functie D66 Rotterdam:
Raadslid

Baan:
Regisseur aanbevelingen asielketen
bij het ministerie van Justitie en Veiligheid

Mijn drijfveer is altijd geweest om verschil te maken. Dat kan heel mooi lokaal', vertelt Nadia Arseni, raadslid voor D66 Rotterdam. Op haar tiende maakte ze zich al zorgen over bijvoorbeeld stijgende werkloosheid. Die maatschappelijke betrokkenheid is nooit weggegaan. Op het 'dieptepunt' van D66 (2007, 3 zetels) raakte Arseni bij de partij betrokken. 'Mensen verklaarden mij voor gek – als je politiek actief wordt, doe het dan bij een succesvollere partij!' Maar dat vond ze niet relevant. 'Die eigenwijsheid heeft zich nu wel uitbetaald.' Arseni glimlacht. 'Ik voelde mij ontzettend aangetrokken tot D66. Mede door de politieke stijl van Hans van Mierlo. Hij sprak mij aan op mijn rechtvaardigheidsgevoel.' De mensen bij D66 gaven haar een thuis-gevoel. Maar de 'unieke progressief liberale invalshoek' van D66 was en is voor Arseni doorslaggevend.

Hoe verwerk je het gedachtegoed van D66 in de fractie-standpunten?

'In principe is het verkiezingsprogramma een goede uitvalsbasis. Maar er zijn ook veel onderwerpen die ad hoc opkomen, waar je standpunten op moet ontwikkelen. Het sociaal-liberale gedachtegoed is dan het vertrekpunt. Hoe meer ervaring je hebt als raadslid, hoe vanzelfsprekender dat wordt. Maar hoe ervaren je ook bent: bij complexere dossiers is het uiteindelijk een kwestie van 'stilstaan bij'. Dan moet je er induiken, en met de fractie ontdekken: hoe staan wij hier in, en hoe volgt dat uit ons gedachtegoed? Ook de geschiedenis van andere standpunten die we hebben ingenomen, én natuurlijk geluiden uit de omgeving, spelen mee.'

Hoe belangrijk zijn die geluiden uit de stad?

'Heel belangrijk. Het is goed om je te realiseren dat het werk van een raadslid niet iets is dat je doet in een vacuüm. Je kan je helemaal laten voeden door stukken van het college, maar dan leef je op een gegeven moment in een papieren werkelijkheid. Je moet je oor te luisteren leggen en zoeken naar waar je verschil kan maken. Als je een soort visie over de stad heen legt van bovenaf, dan ga je voorbij aan de rijkdom van ideeën die er eigenlijk al is. Sterker nog, ik denk dat je dan vaak fouten maakt, omdat er geen aansluiting is bij wat de omgeving nodig heeft. Het gedachtegoed, het sociaal-liberalisme, is daarbij een bril waarmee je als raadslid naar die omgeving kijkt.'

Staat die bril altijd 'op' in lokale politiek?

'Het gaat bij ons in de raad niet over lantarenpalen, zeg ik altijd. Het gaat echt over fundamentele zaken. Het sociaal-liberalisme is een anti-dogmatische stroming. Kwesties zijn zelden zwart-wit. Daardoor zijn er vaak discussies binnen de fractie. Dat is goed, het scherpt je standpunten. Maar niet elke discussie gaat één op één over ideologie. Het sociaal-liberalisme is meer iets dat je continu voedt: het geeft een rugzakje mee.'

Je gaat onder meer over de portefeuille Veiligheid. Is dat onderwerp niet meer pragmatisch gedreven?

'Ik denk allereerst niet dat pragmatisch het tegenovergestelde is van ideologisch. Pragmatisch is een manier van aanpakken, terwijl ideologie een uitgangspunt biedt. Vanuit die uitgangspunten kan je pragmatisch zijn in je keuze voor een bepaalde route naar het gewenste resultaat. Bijvoorbeeld als het gaat om preventief fouilleren; een belangrijk onderwerp in Rotterdam vanwege de steekwapenincidenten. Het risico op etnisch profileren maakt preventief fouilleren ideologisch gezien be-

zwaarlijk. Maar het is niet verkeerd om óók de praktische kant te onderzoeken. Is het een middel tot een doel, of schiet het zijn doel voorbij? Ik denk het tweede. Bij preventief fouilleren worden zelden wapens aangetroffen; een ineffectieve inzet van politiecapaciteit. Naast de ideologische bezwaren is dit een belangrijk pragmatisch argument om ermee te stoppen.'

Dus ideologie speelt wel degelijk mee bij de portefeuille Veiligheid?

'Zeker, heel erg zelfs. Bij de handhaving van coronamaatregelen in Rotterdam zijn bijvoorbeeld camerawagens ingezet. Die reden rond om de anderhalve meter te handhaven en gingen daarbij dwars door parken om picknickende mensen te filmen. Bizar, met een kanon op een mug schieten. Ik ben daar heel boos over geworden. Puntje bij paaltje bleek het ook echt het ontmaskeren van een debacle. De Autoriteit Persoonsgegevens heeft de gemeente op de vingers getikt. Die camerawagens mochten namelijk niet zo worden ingezet. Uiteindelijk moest de gemeente op zijn schreden terugkeren, om toch de individuele vrijheid van Rotterdammers te respecteren: het was gewoon een inbreuk op privacy.'

D66 Rotterdam is een coalitiepartij, maar daar trek je je in zulke situaties niet veel van aan?

'Nou, natuurlijk ben ik me bewust van mijn positie in de raad. Maar ik weet ook voor de nodige tegenmacht te zorgen. Mijn kritische houding wordt niet altijd toegejuicht. Als collegebestuurder kan het vervelend zijn om een soort pitbull aan je broekspijp te hebben hangen. Belangrijk is vooral de manier waarop je zaken aan de orde stelt. Ik zoek altijd naar draagvlak en handel met open vizier: als ik ergens kritisch over ben, kondig ik dat vooraf aan. Het feit dat D66 Rotterdam een coalitiepartij is remt mij verder niet. Als iets dusdanig ideologisch gedreven is, kan je, ook al zit je in een coalitie, er toch tegenin gaan.'

“Dat D66 Rotterdam een coalitiepartij is, remt mij als raadslid niet”